

ἠδῆγησεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης, τὸν ἐτοποθέτησε κατέναντι ἐνὸς παραθύρου καὶ διὰ μιᾶς ἀποτόμου κινήσεως ἀφῆρσε τὸ μαυρὸν ἄλκιον.

Ἡ στιγμή αὕτη δὲν περιγράφεται ἤτο στιγμή μὴ ἀγωνιώδης διὰ τὰ τρία πρόσωπα. Ὁ Ῥοβέρτος ἐκθαμβὸς καὶ κλονιζόμενος παρετήρησε τὸ λίκνον·

— Κόρη μου! ἀνεφώνησε μετὰ παρφορᾶς· πρὶν ἢ ἀποθάνω θὰ θαυμάσω τὸ πρόσωπον τῆς κόρης μου. Ἄλλ' ἢ Ἰωάννα, ποῦ εἶναι ἡ Ἰωάννα; προσέθεσε ἀγωνιώδως.

Εἰς γογγυσμὸς ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις. Ἡ δυστυχὴς γυνὴ γονατισμένη ὄπισθεν τοῦ ὑποδειχθέντος μέρους παρὰ τοῦ ἱατροῦ, ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπόν της διὰ τῶν δύο αὐτῆς χειρῶν.

— Καὶ σέ, Ἰωάννα μου ἀγαπητή, καὶ σέ θὰ ἴδω, τῇ ἔλεγεν ὁ Ῥοβέρτος κλίνων πρὸς αὐτήν.

— Ὅχι, Ῥοβέρτε, ὄχι μὴ βλέπης, σέ ἐξορκίζω· ἀλλὰ δὲν σέ ἠπάτησα, σοὶ τὸ εἶπον, σέ προδιέθεσα· εἶμαι ἄσχημος...

— Ἄσχημος! ἔλα δὲ! ἐφώνησεν ὁ νέος ἀνήρ· εἶναι δυνατὸν ἡ μήτηρ τοῦ τέκνου μου νὰ ἦνε δι' ἐμὲ ἄσχημος!

Καὶ συγχρόνως ὁ Ῥοβέρτος de Châtillon ἀπομακρύνων τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς του, ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της διὰ φιλημάτων, ὁ ἱατρὸς δὲ ἠπέλασσε θορυβωδῶς τὴν μύτην του, ἵνα σωμαστήσῃ τὴν ὄρμην ἐνὸς δακρύου ὑπερ ἧθελεν ἐνοχοποιήσῃ τὴν ἀπάθειαν ἐνὸς Yankee.¹

(Illustration).

K* Σ. Δ.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ

«ΑΥΡΗΛΙΑΣ»

Ἐν τῶν περιεργωτέρων καὶ μεστῶν περιπετειῶν δι' αεροστάτου ταξειδίων τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων γενομένων, εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ τῶν κκ. Ῥολιὲ καὶ Βεζιέ.

Ἦτο τοῦτο τὸ πρῶτον ταξειδίον τῶν δύο ἀεροπόρων. Τὸ ταχυδρομικὸν αεροστάτον *Πόλις Αὐρηλία*, ἐφ' οὗ ἐπέβησαν, ἀνυψώθη ἐκ Παρισίων τὴν 24 Νοεμβρίου 1870 κατὰ τὴν ἐνδεκάτην καὶ 40 λ. τῆς ἑσπέρας. Μετὰ δεκατετράωρον ἀεροπορίαν, ἐρίφθησαν, ὑπὸ σφοδροῦ παρασυρθέντες βέβηκος, ἐπὶ τοῦ ὄρους Λιδ τῆς Νορβηγίας, εἰς 350 χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Χριστιανίας, καὶ 1650 χιλιομέτρα μακρὰν τῆς πολιορκουμένης μεγαλοπόλεως, διατρέξαντες τὸ μέγα τοῦτο διάστημα μετὰ ταχύτητος 112 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

Ἡ κατωτέρω ἀφήγησις τῶν κατὰ τὸ ταξειδίον ἐκεῖνο, ὑπερ δικαίως δύναται νὰ συγκαταλεχθῇ μετὰ τῶν δραματικωτέρων ἐξ ὧν ἀναφέρει ἡ ἱστορία τῶν ἀεροναυτῶν, κατηρτίσθη

1. Ἐπώνυμον τῶν βορείων Ἀμερικανῶν διδόμενον σκοπτικῶς παρὰ τῶν Ἀγγλων, ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν οἱ κόκλω τῶν μερῶν ἐκείνων μαθροῖ τε καὶ αὐτόχθονες προφέρουσι τὴν ἀγγλικὴν λέξιν English ("Ἄγγλος"). Σ. Μ.

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἐχορήγησεν ἡμῖν ὁ κ. Παῦλος Ῥολιέ, ὁ ἕτερος τῶν ἀεροπόρων.

Πολυάριθμοι θεαταὶ παρευρίσκοντο κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 24 Νοεμβρίου ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Ἀρκτου, ὁπόθεν ἐμελλε ν' ἀνυψωθῆ τὸ αεροστάτον. Ἡ *Πόλις Αὐρηλία* ἐπληρώθη ὑπὸ τὸ φῶς τῶν φανῶν. Ὁ οὐρανὸς ἦν ζοφερὸς, σφοδρὸς δὲ ἄνεμος ἔπνευεν. Ὁ κ. Παῦλος Ῥολιέ ἐπέβη μετὰ τοῦ συνοδοιπόρου αὐτοῦ τῆς λέμβου, εἰς τὴν προσηρτήθησαν οἱ ταχυδρομικοὶ σάκκοι, καὶ ἐν ἧ ἐτέθη κλωθὸς περιέχων ἐξ ἀγγελιαφόρους περιστεράς. Οἱ πάντες ἦσαν σιωπηλοὶ καὶ μετ' ἀγωνίας ἀνέμενον τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεως. Ἀφ' οὗ πρῶτον κατωρθώθη ἡ ἰσορροπία τῆς λέμβου, τὸ αεροστάτον ἀνυψώθη καὶ ἐξηφανίσθη ἐν τῇ σκοτεινῇ ἀτμοσφαίρᾳ.

Οἱ δύο ἀεροπόροι φθάνουσιν εἰς ὕψος 2700 μέτρων, ὁπόθεν βλέπουσιν τὴν πόλιν τῶν Παρισίων, ἀφ' ἧς θαυμάσιον ἀπομακρύνονται· ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰ κατώτατα βάθη τοῦ ἀέρος διακρίνουσι πόλεις καὶ χωρία ἐκ τῶν φώτων αὐτῶν. Ὁ ἀήρ πληροῦται πυκνῶν ἀτμῶν, οἱ δ' ἀεροναῦται οὐχὶ ἄνευ συγκινήσεώς τινος περιμένουσι τὴν ἀνατολὴν τῆς ἡοῦς. Τέλος ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, τὰ κατώτατα νέφη προσκτώνται διαφάνειάν τινα καὶ κατὰ μικρὸν διαλύονται.

Ὁ κ. Ῥολιέ παρατηρεῖ τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς καὶ διακρίνει λευκὰ τινα σημεῖα, ἅτινα φαίνονται κινούμενα. Ἀρπάζει τὰς διόπτρας αὐτοῦ, ῥίγος δὲ τὸν καταλαμβάνει, ἅμα ἐννοήσαντα ὅτι τὰ κινητὰ ἐκεῖνα σημεῖα εἶναι ὁ ἀφρὸς τῶν κυμάτων καθ' ὅλον τὸν ὀρίζοντα μόνον θάλασσα φαίνεται. Ὁ ἄνεμος παρέσυρε τὸ αεροστάτον μέχρι τῶν μέσων τῆς βορείου θαλάσσης.

Μετὰ μακρὰς ὥρας ἀγωνίας πλοῖά τινα ἐφάνησαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὠκεανοῦ. Μάτην ὁ κ. Ῥολιέ ἐπλησίασε καταβιβάσας τὸ αεροστάτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ μάτην ἐπικαλούμενος διὰ κραυγῶν βοήθειαν ἐκρέμασεν ἐκ τοῦ αεροστάτου σχοινίον. Ἐν πλοῖον μάλιστα ἤρχισε νὰ κανονοβολῇ ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ ὅπως ἐπιτύχῃ καὶ ῥίψῃ τὸ αεροστάτον τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἐπυροβόλησε προσέτι καὶ πρὸς χαιρετισμὸν τῶν δύο ἀεροπόρων, προσπαθοῦν οὕτω νὰ ἐγκαρδιώσῃ αὐτοὺς καὶ τοῖς ἀναγγείλῃ ὅτι ἄγνωστοι φίλοι θέλουσι νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπικουρίαν αὐτῶν τὸ αεροστάτον ὅμως, παρασυρόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ἀπεμακρύνθη μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ πᾶσα ἐλπίς σωτηρίας ἐφάνη ἐξαφανισθεῖσα. Ὁ κ. Ῥολιέ καὶ ὁ συνοδοιπόρος αὐτοῦ ἠτοιμάσθησαν ν' ἀποθάνωσιν· ἔλαβον μίαν τῶν ἀγγελιαφόρων περιστερῶν καὶ προσήρτησαν εἰς τὸν πόδα αὐτῆς μικρὸν ἐπιστόλιον, γραφὸν διὰ μολυβδογραφίδος ἐπὶ τσαμαχοῦ χάρτου. Τὸ ἐπιστόλιον ἐκεῖνο διηυθύνετο πρὸς τὸν φρούραρχον

Παρισίων, καὶ περιεῖχε τὸν ὕστατον ἀσπασμὸν τῶν πρὸς ὕσους ἡγάπων καὶ πρὸς τὴν πατρίδα τῶν.

Ἡ ἄμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου διαλυθεῖσα ὀμίχλη, ἐσχηματίσθη ἐκ νέου· ταυτοχρόνως δὲ καὶ τὸ πρὸς κούφισιν τῆς λέμβου ἔρμα ἐξητλήθη. Οἱ ἀεραναῦται ἠναγκάσθησαν νὰ ρίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἕνα τῶν ταχυδρομικῶν σάκων, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἀερόστατον ἤρχισε καταπίπτον μετ' ἐπιρόβου ταχύτητος. Τὸ ἀερόστατον ἐλαφρώθην ἐκ βάρους 60 χιλιογράμμων ἀνυψώθη ἐν ἀκαρεὶ εἰς τὰ νέφη, ἕνεκα δὲ τῶν εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο σημεῖον τῆς ἀτμοσφαιρας εἰς ἃ ἀνήλθεν εὐρισκομένων ρευμάτων ἔλαθε τὴν αὐτὴν πρὸς βορρᾶν διεύθυνσιν, ἣν καὶ πρότερον ἠκολούθει· εὐρισκοντο εἰς ὕψος τρισχιλίων μέτρων ἐν μέσῳ νεφῶν πυκνοτάτων, ἔνθα ἄφθονοὶ ψεκᾶδες πάχους τάχιστα ἀπεκρυσταλλοῦντο. Τὰ κρύσταλλα ἐκεῖνα καὶ τὸ ψῦχος, ὅπερ συνεπέφερον, ἐφαίνετο ὡσεὶ ἡ ὕστατος καὶ δεινότερα τῶν βασάνων αὐτῶν· ἐντὸς μικροῦ ἢ ἐπιφάνεια τοῦ ἀεροστάτου ἐκαλύφθη ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν ἐκ τούτων, ἢ δ' οὕτως ἐπελθούσα ἐπαύξεισις τοῦ βάρους θὰ συνεπάγετο ἀναποδράστως τὴν ταχεῖαν καταπτώσιν εἰς τὸν ὠκεανόν. Τετέλεσται πλέον διὰ τὸ ἀερόστατον καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ. Τὰ κατώτερα στρώματα τῶν νεφῶν ἠραιοῦντο καὶ περιέμενον μετὰ στιγμᾶς τινᾶς νὰ διακρίνωσιν τὸν ὠκεανόν. Αἴφνης ὁ κ. Βεζιὲ ἀφῆκε κραυγὴν ἐκπλήξεως. Ὁ κ. Ρολιὲ προέκυψεν ὅπως ἴδῃ ἐκτὸς, καὶ ἀντὶ θαλασσιῶν κυμάτων, διέκρινε δάσος ἐλατῶν χιονοσκεπῆς, ὡς ἐκ θαύματος ἀντικαταστῆσαν τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῶν ὑδάτων τοῦ ὠκεανοῦ. Οἱ ἀεραναῦται παρετήρουν ἔκθαμβοὶ τὸ ἀπροσδόκητον ἐκεῖνο θέμα· ἀλλὰ τὸ δάσος τῶν ἐλατῶν ἐφαίνετο πλησιάζον, μεγαλυνομένο, προσλαμβάνον κολοσιαιᾶς διαστάσεις. Τὸ ἀερόστατον ἔπεσεν εἰς τὸ μέσον πεδιάδος, κεκαλυμμένης ὑπὸ πυκνοῦ στρώματος χιόνος, ἧς τὸ πάχος ἐξήμβλυσε τὴν δύναμιν τῆς πτώσεως. Ἀμφότεροι ἐπήδησαν κατὰ γῆς καὶ ὁ μὲν τούτων ἔπεσε πρηνῆς, ὁ δ' ἕτερος κατορθώσας νὰ σταθῇ ὄρθιος, ἀνέτεινε πρὸς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας, θεωρῶν ἔκθαμβος τὸ ἀερόστατον, ὅπερ ἀπαλλαγὴν σπουδαίου βάρους ἀνυψοῦτο μετὰ ταχύτητος.

Καὶ ἰδοὺ οἱ ἡμέτεροι ἀεροπόροι, ἄοπλοι, ἄνευ σκεπασμάτων, ἄνευ ζωοτροφῶν, εὐρισκόμενοι ἐπὶ ἀγνώστου γῆς, ἐπιεδάφους ἀποτόμου καὶ ἐρήμου, ἐν τῇ πλευρᾷ ὑψηλοῦ ὄρους. Ἐβλεπον μόνον πρὸ αὐτῶν δάσος ἀπέραντον ἐλατῶν, καὶ πλατὺ γρῶμα χιόνος καλύπτον τὸ ἔδαφος καὶ τὰ δένδρα ὅλα.

Διανυκτερεύσαντες ἐν ὑπαίθρῳ, ἤρχισαν ἄμα τῇ πρωτῇ κατερχόμενοι τοῦ ὄρους, μέχρις οὗ τέλος ἔφθασαν ἔμπροσθεν μιᾶς καλύβης, ἣν σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ἀπέκρυπτεν ἡ καλύπτουσα αὐτὴν χιὼν. Ἡ θύρα τῆς κατοικίας ἐκεῖνης ἦν

ἡμίκλειστος, καὶ ταχέως τὴν ἠνοιξαν ὠθήσαντες διὰ τοῦ ποδός. Μεγάλῃ πυρᾷ ἐφεγγεβόλοι ἐν τῇ ἐστίᾳ, ἐν τινὶ δὲ χύτρα ἔβραζον γεωμήλα. Καίτοι ἐπανειλημμένως ἐφώναζαν τοὺς κατοίκους, οὐδεὶς ὅμως ἀπεκρίθη. Ἄλλ' ἀπὸ τῆς χύτρας τῶν γεωμήλων ἀπεπέμποντο ἀτμοὶ τόσον ὀρεκτικοὶ, ὡς ἀμφοτέροι οἱ ναυαγοὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κρατηθῶσιν. Ἐκάθησαν καὶ ἔφαγον, καὶ ὁ θεὸς εἰξέουρι με πόσην ὄρεξιν! Ἐθερμάνθησαν παρὰ τὴν ἐστίαν, καὶ πρὸς ἐπίμετρον τῆς εὐτυχίας τῶν ἀνεκάλυψαν ἐπὶ τινος σανίδος τρυβλίον γάλακτος, δι' οὗ ἐκόρυσαν τὴν δίψαν τῶν.

Τότε ἠκούσθησαν ἔξω φωναὶ καὶ ἀνθρωπῶς τις εἰσηλθεν εἰς τὴν καλύβην φωνάζων «Clas! Clas!» (Νικόλαε, Νικόλαε.) Μετ' ὀλίγον ἠκολούθησεν αὐτὸν καὶ ὁ σύντροφός του, ὃν οὕτως ἐκάλε. Εὐκόλον εἶναι νὰ φαντασθῇ τις τὴν ἐκπληξιν τῶν δύο νεωστὶ ἐλθόντων, ἰδόντων τοὺς ἀεραναῦτας ἐν τῇ καλύβῃ τῶν, οἵτινες ἐκβαλόντες τὰ ὑποδήματά των, ἄτινα ἐποποθέτησαν παρὰ τῆς ἐστίας ἵνα θερμανθῶσιν, ἔτρωγον ἀταράχως τὰς ζωοτροφίας τῶν ἐνοικούντων. Ὁ οἰκοδεσπότης ἀνέτεινε τοὺς βραχίονας πρὸς τὸν οὐρανόν, ὁ δὲ κ. Ρολιὲ τῇ ἀπῆντα διὰ χειρονομίῶν, ἃς ἐκεῖνος οὐδαμῶς καταλάμβανεν, ὅτε αἴφνης ὁ ἕτερος τῶν ἐνοικούντων, ἰδὼν τὰ ὑποδήματα τῶν ὀδοιπόρων, ἔστη ἐκπεπληγμένος· τὸ σχῆμα αὐτῶν προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν του, λαβῶν δὲ ἐν τούτων τὸ ἐξήτασε ποιικιοτρόπως, μέχρις οὗ παρετήρησεν εἰς τὸ ἄνω ἄκρον αὐτοῦ τὴν σημείωσιν τοῦ κατασκευάσαντος ὑποδηματοποιῦ: X... Προμηθευτῆς τῆς αὐτοκρατείας. Παριῖοι.

— Παριῖ! Παριῖ! ἀνέκραξε, vo French? French? (σεῖς Γάλλος, Γάλλος;)

— Για, για (ναὶ, ναὶ), ἀπεκρίθη ὁ κ. Ρολιὲ Παριῖ! Παριῖ! Μπα.λλοῦν, μπα.λλοῦν! (ἀερόστατον)», προσέθηκε, δεικνύων τὸν οὐρανόν καὶ καταβιβάζων τὸν βραχίονα, ὅπως παραστήσῃ τὴν πτώσιν τοῦ ἀεροστάτου.

Ἀφ' οὗ ἐφιλοξενήθησαν ἐν τῇ καλύβῃ, οἱ ἀεροπόροι ἀνεχώρησαν ἐπὶ ἐλκύθρου καὶ μετ' ὀλίγον ἔφθασαν εἰς Κονγςβέργ, ὁπόθεν διηυθύνθησαν εἰς Δράμμαν, ἔνθα εὖρον γαλλικὸν πρακτορεῖον. Ὁ τηλεγράφος εἶχεν ἀναγγεῖλει τὴν πτῶσιν τοῦ ἀεροστάτου τῆς *Αὐρηλιας* ἀνὰ πάσας τὰς πόλεις τῆς Νορβηγίας, καὶ οὕτως οἱ ὀδοιπόροι πανταχοῦ κατὰ τὴν διάβασίν των ἀπῆντων πλῆθος πολὺ μετὰ συμπαιθείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ δεξιούμενον αὐτούς.

Ἡ ὑποδοχὴ ἦν συγκινητικώτερα ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Νορβηγίας. Οἱ ἀεραναῦται ἔφθασαν εἰς Χριστιανίαν, περικυκλωμένοι ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ κατοίκων, ἐπευφημούντων ὑπὲρ τῆς ὠραίας Γαλλίας. Μετέβησαν εἰς τὸ ὀρισθὲν αὐτοῖς ξενοδοχεῖον, ὅπου μετ' ὀλίγον ἐπεσκεύεθη καὶ ἐδεξιώθη αὐτοὺς προσθεῖα κυριῶν. Πολλὰ

γοναίκες επίσης τοῦ λαοῦ ἐζήτησαν νὰ ἴδωσι τοὺς ἀεροναύτας, καὶ ἄγουσαι ἐκ τῆς χειρὸς τὰ τέκνα των, ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς· «Εὐλογήσατε τὰ παιδιά μας, διὰ νὰ γίνωσιν ἀργότερα γενναῖοι καθὼς σεῖς!» Ἀλλὰ καὶ νεάνιδες παρουσιάσθησαν μὲ τριχρώμους ἀνθοδέσμας, καὶ σπουδασταὶ συναθροισθέντες ὑπὸ τὰ παράθυρα ἔψαλλον γαλλικὰ ἄσματα.

Τὴν ἐσπέραν ἡ πόλις προσήνεγκεν εἰς τιμὴν τῶν ἀεροναυτῶν συμπόσιον, οὗ μετέσχον χίλια πεντακόσια πρόσωπα. Περὶ τὸ τέλος δὲ τοῦ συμποσίου ἐψάλη ἐν χορῶ ὕμνος εἰς τὴν Γαλλίαν, συνθεθεὶμένος ὑπὸ τοῦ νορβηγοῦ ποιητοῦ Ἰωνᾶ Λεϊ.

Ὁ Ῥολιὲ καὶ ὁ Βεζιὲ ἀνεχώρησαν ἐκ Νορβηγίας τὴν ἐπαύριον, λαβόντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ 23,800 φρ. ὑπὲρ τῶν πληγωμένων Γάλλων.

Οὕτω κατέληξε τὸ ταξιδίον τῶν ἐν τῷ ταχυδρομικῷ ἀεροστάτῳ *Αὐρηλία* ἀεροναυτῶν. Οἱ ταχυδρομικοὶ σάκκοι, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ εἰς τὴν θάλασσαν ῥιφθέντος ἐξαιρουμένου, ἦν εὖρε πλοῖόν τι, ἔφθασαν μὲν ἀσφαλῶς ἐν Γαλλίᾳ, δυστυχῶς ὅμως λίαν ἄργά, διότι δὲν κατωρθώθη ν' ἀναγγεληθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Λεϊφροσ ἡ ἔξοδος τοῦ ἐν Παρισίοις στρατοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Δουρώ.

GASTON TISSANDIER.

ΔΗΜΩΔΗ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Ὁ Νεσκιτζῖν Γάσπηρος.

(Νάξου).

Μιά φορὰ ἦταν ἕνας μπαλωματῆς κι' ὅλη τὴ μέρα ἠδούλευγενε νὰ βγάλῃ κἀνένα παρᾶ, καὶ τὸ βράδυ πρῶτην του ψουνισιὰ ἦτανε ν' ἀγοράσῃ μιὰ μεγάλη μπουκάλα κρασί καὶ μεζέδες νὰ κάμῃ τὸ βράδυ ζιαφέτι. Βράδυ δὲν ἠπέρνανε ποῦ νὰ μὴ γλεντίσῃ καὶ νὰ τραουδῇ ἔς τὴ σπίτιν του. Νὰ πῆ κα' ἐκεῖνος πῶς «ἀθρῶποι ἤμαστενε, μπορεῖ νὰ μοῦ λάχῃ κάμμιαν ἀνάγκη, ἄς φυλάξω ἕλια παραδάκια ἔς τὸ σεντοῦκι», ὄγρως ὅσα ἤβγανε τὴν ἡμέρα, μὰ πέντε παράδες, μὰ δέκα, μὰ εἴκοσι, τὰ ξόδιαζνε ἔς τὸ κρασί. Μιὰ βραδυὰ ὁ βασιλέας ἐκείνου τοῦ τόπου ἤβγηκενε τιπτίλι περᾶ ἀπόξω ἀπὸ ὄρηνοῦ τοῦ Νεσκιτζῖν ἀκούει ζεῖνικα, γαραις, γλεντζέδες, κουριόζος μπαίνει μέσα ὡς καθὼς τὸν εἶδεν ὁ μπαλωματῆς, ποῦ νὰ τόνε γνωρίσῃ;—«μπρὲ καλό ἔς τονε, ἔλα καὶ σὺ νὰ πιούμενε, κάτσε.» Καθίζ' ὁ βασιλέας πίνει, ἀπὲ τὸν ἀρωτᾶ :— «πῶς μαθὲς τόση χαρὰ, τόσο ζεῦκι; κἀνένα καλὸ χαβαδίση θάκουσεσ.»— «Μπρὲ ὄχι' μὴν τ' ἀρωτᾶς, εὐτ' εἶν ἡ παντοτεινὴ μου ζωὴ.» Φεῦγ' ὁ βασιλέας. Τὴν ἄλλη βραδυὰ πάλι ἤξαναγένηκενε τιπτίλι γυρίζε' σὰν ἤγοντεύγανε μεσάνυκτα βλέπει πγιά ὄλ' ἡ πολιτεία ἠσυγία ἠκοιμούντανε ἔς τὰ σπιτιαν τονε, γερᾶ κι' ἀπὸ τοῦ Νεσκιτζῖν ἀκούει ἀκόμη γαραις, τραούδια, μπαίνει πάλι μέσα.—

«Μπρὲ καλό ἔς τονε, τοῦ λέε' ὁ μπαλωματῆς, καλό ἔς τ' ἀδέρφι, ἔλα πάλι κάτσε, πιέ.» Πίνει λιάνι ὁ βασιλιάς καὶ τοῦ λέει :—«μὰ πῶς ἐσὺ τέτοια ὦρ' ἀκόμη ἔς τὸ γλέντι; ποῦ τσὴ βρίσκεις τσὴ παράδες;»—«Νὰ ὅλη ἡμέρα μπαλῶνω κι' ὅσα βγάλω, μὰ πέντε παράδες, μὰ δέκα, μὰ εἴκοσι, ὅλαις ἔς τὸ κρασί' ζωὴ καὶ σκῶτι.»—«Μὰν τύχῃ ν' ἀρῶσθήσης γιὰ νὰ σοῦ λάχῃ κεσατί;»—«Ἐ' λαχάινει' μωρὲ πιε κακόμοιρε κ' εἶντα σὲ μέλλει;» (πόσο σὰς φαίνεται νὰ λέει τώρα τὸ βασιλιά κακόμοιρο). Τὴν ἄλλη μέρα φερμάνι ὁ βασιλέας ὅλα τὰ παπουτσίδικα νὰ κλείσουνε, γιὰτ' ὅποιος ἀνοίξῃ θὰ τοῦ πάρῃ τὸ κεφάλι' γιὰ νὰ δῆ που θαῦρη αὐτὸς νὰ κάμῃ τὸ ζιαφέτι. Ὅλη ἡμέρα ὁ Νεσκιτζῖν δευμένα χέρια' σὰν ἠμισοκόπησνε τὸ μεσημέρι ἠθουμήθηκενε τοῦ πιουτοῦ, λέει :—«Ἄμὲ τὸ κέφι τὸ βράδυ πῶς θὰ γένη;» (Δὲν ἠθουμήθηκενε τώρα μὴδὲ φαί μὴδὲ τίσις, μόνου διακολικὸ τοῦ κόλλανε ὁ γλετζὲς πῶς θὰ ἔνη)—«ὅ,τι ὅ,τι νὰ κάμω νὰ βγάλω ἕνα δυὸ παράδες.» Κατὰ καλὴν του τύχῃ βλέπει ἕνα καίκι κ' ἤρχουντανε τρέχει ἔς τὴν ἀκρογιαλιά κ' ἤζεφόρτονενε τὸ καίκι πραγματικὴ λέει τοῦ πραγματευτῆ—«ποῦ θε νὰ κουβαλήσης εὐτά;»—«Ἐ' τὸ τάδε μέρος ποῦνε τὸ μαγαζὶ μου.»—«Ἄσε νὰ σοῦ τὰ κουβαλήσω γὼ κ' ἐκεῖ ποῦ θάδινες τοῦ χαμάλη ἕνα γρόσι νὰ πούμενε, δόσε μου ποῖο ἴλι.» Λέει—καλό. Πέρν' ὁ καλὸς σου μπαλωματῆς τσὴ πραγματικαῖς ἴλαις ἴλαις ἔς τὴ ὄαχιν του καὶ τσὴ κουβαλίενε ἔς τὸ μαγαζὶ ὡς τὸ βράδυ, κ' ἤπηρενε πγιο πολλοὶ παράδες παρὰ ὅλαις τ' ἄλλαις μέραις. Μὰ τὴ χαρὰν του πγιά, γυμίζε δυὸ μπουκάλας κρασί μεζέδες καὶ τὰ συνειθισμένα. Γίνετα πάλι τὸ βράδυ ὁ βασιλέας τιπτίλι μιὰ καὶ δυὸ κ' ἀπόξ' ἀπὸ τοῦ Νεσκιτζῖν ἀσηκρᾶται, ἐτότες δᾶτανε ποῦτανε φωναῖς πατερντί— «μωρὲ τὸ διάλο ποῦ τ' ἠῦρενε τσοι παράδες;» μπαίνει πάλι μέσα.—«Μωρὲ καλό ἔς τονε, καλό ἔς τὸ μουστερῆ μου' ἔλα κάτσε, πιέ καὶ σὺ κάμνε, τυχερεῖμαστενε σήμερα.»—«Πῶς ἀπόψε ποῖο ἀλέγρο νὰ σὲ βλέπω;»—«Μωρὲ εἶντα νὰ σοῦ πῶ μ' αὐτὸ τὸ μασκρᾶ τὸ βασιλιά (κ' ἦτανε ἠπροστά) μούβγαλενε λέει τὸν κακόν του τὸν καιρὸ φερμάνι νὰ κλείσουν ὅλα τὰ παπουτσίδικα κ' ἄλλο δὲν ἠσυλλοοῦμουνα μόνου πῶς θὰ ἔνη τὸ ζεῦκι τὸ βράδυ. Γιὰ τὴν τύχη μου ἠῦρᾶνεν καίκι μὲ πραγματικὴ, ἦκαμα τὸ χαμάλη καὶ ἔ. . . μωρὲ πιε καὶ μὴν τ' ἀρωτᾶς εὐτά.» Πίνει ἴλιὰ κ' ὁ βασιλέας καὶ φεύγει. Ταχυτέρου ἄλλο φερμάνι—«παπουτσίδικο νὰ μὴν εἶν' ἀνοιχτὸ, κἀνεῖς νὰ μὴν κἀνῃ τὸ χαμάλη.» ἠῦρισκεν εὐτὸς νὰ μὴν τὰ πολυλοοῦμε κολά κ' ἠβγανενε παραδάκια καὶ τὸ ζεῦκι νὰ μὴ λείψῃ. Κάθε βράδυ τὸν ἠῦρισκεν ὁ βασιλέας πγιο ἀλέ-

1. ἠΠ.
2. Δέν.